DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)
4. juni 1992 *

I sag C-157/90,

Infortec — Projectos e Consultadoria, Ld.ª, Lissabon, ved advokat Antonio Pacheco Ferreira, Lissabon, og med valgt adresse i Luxembourg hos José Manuel Fonseca Antunes, Union des banques portugaises, 10, rue de la Grève,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Herculano Lima, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 9. marts 1990, hvorved udgifter på 10 474 033 ESC vedrørende den til Den Europæiske Socialfond indgivne ansøgning om tilskud nr. 870899 P3 ikke fandtes tilskudsberettigede,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, F. A. Schockweiler, samt dommerne G. F. Mancini og J. L. Murray,

generaladvokat: M. Darmon
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl,

* Processprog: portugisisk.

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 7. januar 1992,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. februar 1992,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 21. maj 1990 har selskabet Infortec — Projectos e Consultadoria, Ld.ª i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning, meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 9. marts 1990, om nedsættelse af det tilskud, Den Europæiske Socialfond oprindeligt havde bevilget til et uddannelsesprojekt, der var indsendt for sagsøgeren.

2 Den Europæiske Socialfond (herefter benævnt »fonden«) deltager i henhold til artikel 1, stk. 2, litra a), i Rådets afgørelse 83/516/EØF af 17. oktober 1983 om Den Europæiske Socialfonds opgaver (EFT L 289, s. 38) i finansieringen af foranstaltninger vedrørende erhvervsuddannelse og -vejledning.

3 Fondens godkendelse af en finansieringsansøgning, der er indgivet i henhold til artikel 3, stk. 1, i ovennævnte afgørelse 83/516, medfører i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2950/83 af 17. oktober 1983 om gennemførelse af afgørelse 83/516 (EFT L 289, s. 1, herefter benævnt »forordningen«) udbetaling af et forskud på 50% af det bevilgede tilskud på den dato, der er anført for uddannelsesforanstaltningens begyndelse. Anmodninger om udbetaling af saldobeløb skal i henhold til artikel 5, stk. 4, indeholde en detaljeret redegørelse for indholdet, resultaterne og finansieringen af den pågældende foranstaltning.

4 Såfremt tilskuddet fra fonden ikke anvendes på de i godkendelsesbeslutningen fastsatte betingelser, kan Kommissionen i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, suspendere, nedsætte eller lade tilskuddet bortfalde efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger. I henhold til artikel 6, stk. 2, skal de udbetalte beløb, som ikke er blevet anvendt på de i godkendelsesbeslutningen fastsatte betingelser, tilbagebetales. Den pågældende medlemsstat er subsidiært ansvarlig for tilbagebetalingen af beløb, som med urette er udbetalt, når der er tale om foranstaltninger, for hvilke medlemsstaten ifølge artikel 2, stk. 2, i ovennævnte afgørelse 83/516 garanterer en forsvarlig gennemførelse.

5 Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (herefter benævnt »DAFSE«), Lissabon, indgav på Republikken Portugals vegne en ansøgning om tilskud fra fonden for regnskabsåret 1987 til fordel for en gruppe virksomheder, herunder også sagsøgeren.

6 Det uddannelsesprojekt, hvortil der var ansøgt om tilskud, og som fik sagsnr. ESF 870889 P3, blev godkendt den 31. marts 1987 ved beslutning truffet af Kommissionen under forudsætning af, at der skete visse ændringer. Beslutningen blev fremsendt til DAFSE og af dette meddelt sagsøgeren.

7 Efter at uddannelsesforanstaltningen var afsluttet, indsendte sagsøgeren til DAFSE en endelig anmodning om udbetaling af saldobeløb samt den kvantitative og kvalitative evaluering, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 4.

8 Republikken Portugal attesterede i medfør af denne bestemmelse den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af de i udbetalingsanmodningen indeholdte oplysninger og fremsendte den til Kommissionen.

9 Efter at Kommissionen havde gennemgået anmodningen om udbetaling af saldobeløb, fandt den, at en del af udgifterne ikke kunne anses for tilskudsberettigede. Kommissionen nedsatte derfor ved beslutning af 7. september 1989, der blev

fremsendt af fonden til DAFSE ved skrivelse af samme dato, det oprindeligt bevilgede tilskud fra fonden.

10 Hvad nærmere angår sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Formaliteten

11 Kommissionen har i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 1, fremført en formalitetsindsigelse. Ved kendelse af 21. november 1990 har Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 91, stk. 4, henskudt denne begæring til afgørelse i forbindelse med sagens realitet.

12 Kommissionen har gjort gældende, at tvistens genstand ikke er angivet i stævningen, og at den anfægtede akt ikke klart kan identificeres.

13 Hertil bemærkes, at sagsøgeren ved skrivelse af 9. marts 1990 fra DAFSE fik meddelelse om, at der forelå en kommissionsbeslutning om nedsættelse af det tilskud, fonden oprindelig havde bevilget i forbindelse med ansøgning om tilskud nr. 870889 P3.

14 Da der i denne meddelelse hverken var anført datoen for eller indholdet af Kommissionens beslutning om nedsættelse af fondens tilskud, kan det ikke lægges det sagsøgende selskab til last, at det ikke til støtte for sin sag har fremlagt mere udførlige oplysninger om den omtvistede beslutning.

15 Heraf følger, at Kommissionens formalitetsindsigelse må forkastes.

16 Desuden fremgår det, at Kommissionen underrettede DAFSE om den pågældende beslutning ved en skrivelse, hvorved DAFSE blev orienteret om, at fondens tilskud i medfør af forordningens artikel 6, stk. 1, var blevet nedsat til et beløb, der var lavere end det oprindeligt godkendte.

17 Selv om den omtvistede beslutning er rettet til Republikken Portugal, berører den under disse omstændigheder sagsøgeren umiddelbart og individuelt, jf. traktatens artikel 173, stk. 2, idet selskabet herved fratages en del af det tilskud, der oprindeligt var bevilget, og medlemsstaten ikke her har nogen selvstændig skønsbeføjelse.

Realiteten

18 For så vidt angår det første anbringende om en væsentlig formel mangel har Infortec hævdet, at Kommissionen ikke som foreskrevet i forordningens artikel 6, stk. 1, har hørt den pågældende medlemsstat inden vedtagelsen af den nævnte beslutning.

19 Det er ubestridt, at Kommissionen ikke inden vedtagelsen af den omtvistede afgørelse har givet Republikken Portugal lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger, hvilket klart er i strid med den forpligtelse, der påhviler den i henhold til forordningens artikel 6, stk. 1.

20 Efter Domstolens faste praksis er forholdet det, at da den pågældende medlemsstat har en central placering og påtager sig et betydeligt ansvar ved indgivelsen af ansøgninger om og kontrollen med tilskud til uddannelsesforanstaltninger, er dens mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, førend der træffes en endelig

beslutning om nedsættelse, en væsentlig formforskrift, hvis tilsidesættelse medfører, at den anfægtede beslutning er ugyldig (jf. domme af 7.5.1991, sag C-291/89, Interhotel, Sml. I, s. 2257, præmis 17, og sag C-304/89, Oliveira, Sml. I, s. 2283, præmis 21).

21 Heraf følger, at den omtvistede beslutning om nedsættelse bør annulleres, uden at det er nødvendigt at behandle sagsøgerens øvrige anbringender.

Sagens omkostninger

22 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Kommissionen har tabt sagen og tilpligtes derfor at betale omkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

1) Kommissionens beslutning, hvorefter udgifter på 10 474 033 ESC vedrørende den til Den Europæiske Socialfond indgivne ansøgning om tilskud nr. 870889 P3 ikke fandtes tilskudsberettigede, annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Schockweiler Mancini Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. juni 1992.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

F. A. Schockweiler
Formand for Anden Afdeling